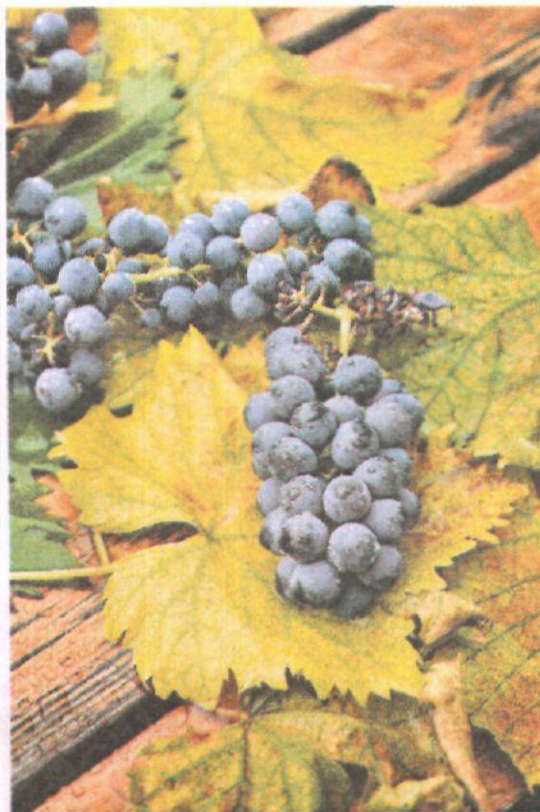
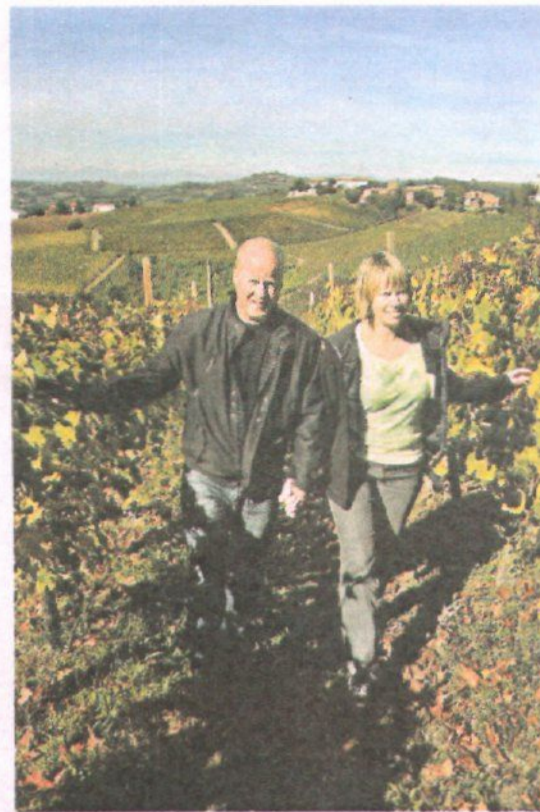

Gårdsturisme: Hilde og Morten har selv tegnet leilighetene som leies ut til feriegjester.

Berømt: Barberadrue er spesielt kjent fra Piemonte, der den utgjør halvparten av vinrankene.

Lever i drømmen: Med null erfaring i jordbruk, har Hilde og Morten tilbakelagt første år som vinbønder.

Vinfarerne

Mange snakker om at de er lei av A4-livet. Noen få gjør noe med det. Som Morten Johansen (43) og Hilde Ljungstrøm (40).

Vi gikk fra noen få tomatplanter i en hage i Asker til 15 mål med vinmark i Italia, sier Morten Johansen.

Sammen med samboer Hilde Ljungstrøm står han midt mellom rader av vinranker.

VI ER PÅ Cascina Castagna i den lille landsbyen Calosso i Asti-området av Piemonte. Midt i vinområdet som er berømt for Barolo, Barbaresco og Barbera, har drammenseren Hilde og enebakkingen Morten akkurat gjennomført sin første sesong som vingårdseiere.

For halvannet år siden var Morten Johansen diplomøkonom på Freia, mens Hilde var reisekoordinatør i Bærum kommune. Sammen hadde de akkurat kjøpt seg nytt, fint hus i Asker. Men likevel var det noe som skurret.

– Vi var rett og slett lei av A4-livet, forklarer Hilde.

HUN OG MORTEN hadde ofte snakket om hvor lyst de hadde til å skape noe sammen. En kveld så Morten et tv-program om noen som drev vinproduksjon. «Å, tenk om man hadde hatt en vingård i Italia», utbrøt han. Hilde som satt ved pc-en, gikk rett på nett og søkte på ordene «vingård» og «Italia». Der og da var det avgjort.

– Resten av helgen lette vi etter eiendommer på nettet, forteller hun.

CASCINA CASTAGNA

- Vingård på 500 kvm. i provinsen Asti i det norditalienske fylket Piemonte.
- Eld og drevet av samboerparet Hilde Ljungstrøm Ljungberg (40) og Morten Johansen (43).
- Navnet på vingården betyr Kastanje-gården, og kommer av det 80 år gamle kastanjetreet som står midt på eiendommen.
- På 15 mål vinmark dyrker de Barberadrue (rød), Nebbiolodruer (rød) og Moscatodruer (hvit). Foreløpig har de én vin på markedet: Barbera d'Asti Cascina Castagna 2009 som er lagret ti måneder på ståltank. Den første årgangen har fått god omtale i norsk presse.
- Paret driver også utleie av ferieleiligheter på eiendommen.
- Vite mer? www.cascinacastagna.com

– **BUONGIORNO!** Tutto bene?

En av naboeie stikker hodet over gjerdet og titter blidt på nordmennene bak de blå vinrankene.

– Alle som ser oss, sier «ja, det er dere som er ute i vinmarken hele tiden». De synes det er moro når Hilde er med, for ellers er det nesten bare menn som jobber ute, sier Morten.

Bak ham henger ennå mørkeblå klaser av nebbiolodruer og barberadrue. De skal få henge, men det er bare få uker siden Morten og Hilde høstet inn resten av den 15 mål store vinmarken.

Hilde og Morten fikk vinen sin inn på Vinmonopolets bestillingsliste den 4. september. I tillegg har enkelte pol vinen i hylleutvalget sitt.

– Foreløpig er det en ekstern produsent som lager vinen vår, forklarer Morten.

– Det ville vært en verdenssensasjon om vi, som aldri har lagd vin før, hadde klart å ta alle trinnene i prosessen selv det første året. Men vi satser på å gjøre alt selv innen tre til fem år.

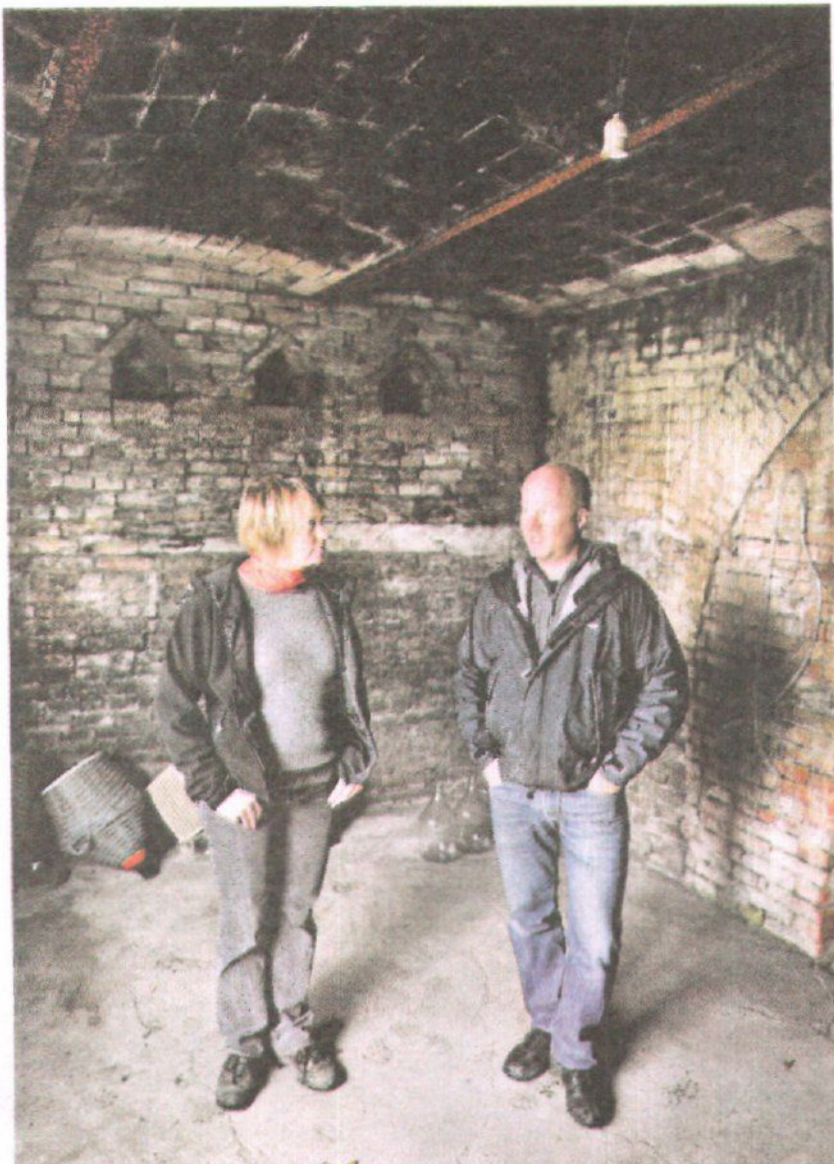
DA TANKEN OM å bli italienske vinbønder så smått var sådd hjemme i stua i Asker, fikk drømmen kodenavnet «Ypsilon». Verken familie eller venner skulle vite hva de to puslet med.

– Da vi skulle gjøre et så viktig valg i livet, var det ikke bra å plapre for mye. Vi måtte la tanken modne. Om vi møtte for mye positivitet fra andre, kunne det føles som et press på å gjennomføre. Og om de var negative, kunne vi kanskje blitt påvirket til å gi opp drømmen, mener Morten.

I september 2008 dro de for første gang ned til Piemonte. Med seg hadde de adressen til en gård de hadde lest om på nettet. Det var Cascina Castagna.

– Vi så bare på denne ene gården, sier Morten.

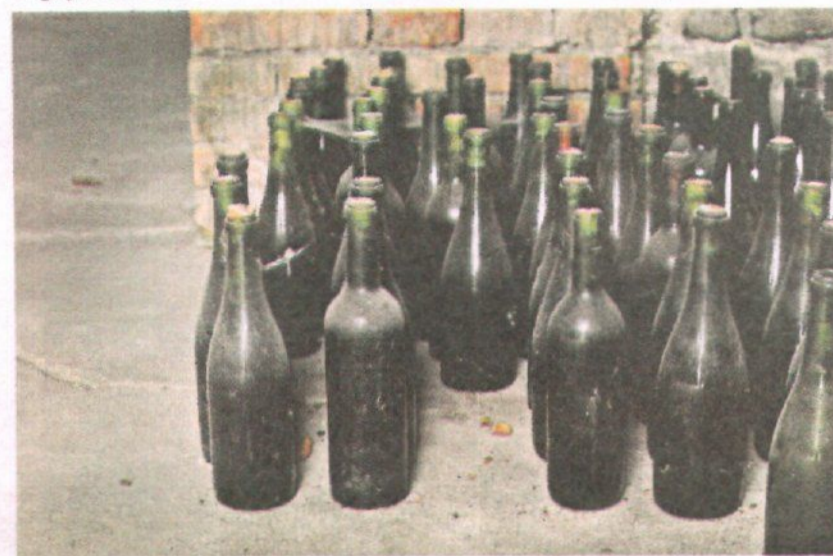
– Det vi falt mest for var utsikten. På gode dager ▶

Gamle røtter: Hilde og Morten i gårdens originale vinkjeller. – Her nede skal vi etter hvert pusse opp og innrede et eget rom til vinsmaking, sier de.

Krevende vare: Arbeidet i vinrankene har til tider krevd hardt arbeid. – Men det er gøy å være med i alle faser av utformingen av drømmen vår, mener Morten.

Udrikkelig: De gamle flaskene står igjen etter den tidligere eieren. De smaker dessverre eddik, så det er ikke noe å drikke. Men de er et flott syn.

ser vi mot Frankrike og Alpene. Det andre vi falt for, var potensialet. Alt måtte pusses opp fra bunnen av, men vi så at vi kunne vi bygge ferieleiligheter her. Vi visste at vi måtte ha flere bein å stå på.

NÅ VAR PROSESSEN i gang, og to måneder etter solgte paret sitt nyinnkjøpte hus i Norge.

Da sprakk også bobla for de nærmeste.

– Hvordan reagerte de?

– Jeg tror min stemor Grete hadde den mest treffende beskrivelsen, hun syntes det var et artig sjokk, forteller Hilde.

I mars 2009 reiste paret på nytt til Italia og la inn bud. Så startet forhandlingene med mekler, og i slutten av juni samme år var Cascina Castagna deres for mellom tre og fire millioner.

– Har dere noe jordbrukserfaring fra før?

– Nei, ingenting. Vi var veldig glade i god mat og god vin, men var ingen vinguruer heller, smiler Morten.

MED DRØMMEN godt i gang, kom også utfordringene. Først og fremst var det vindyrkingen. Som ferske vinbønder måtte de to lære alt fra bunnen av.

– Heldigvis fikk vi god hjelp av lokalmiljøet. Det er ingen her som ser på oss som konkurrenter. En av naboene våre er professor i ønologi ved Universitetet i Alba, og har virkelig tatt oss under sine vinger, forteller Morten.

Å skaffe alle byggetillatelse, komme seg gjennom byråkrati og kommunisere med bygningsarbeiderne, var heller ikke så enkelt.

– Det hadde nok vært veldig vanskelig om ikke Hilde snakket litt italiensk, nikker Morten.

Nå står to ferieleiligheter ferdig pusset opp og gir inntekter.

– Vi har hatt rundt hundre overnatningsdøgn på det året vi har vært her, og nesten alle ble solgt ut før

HILDE OG MORTENS RÅD:

- Stopp opp og spør deg selv: Hva er det du vil i livet ditt? Hva kan du gjøre for å følge drømmen din?
- Undersøk mye på forhånd, snakk med folk som har vært i området før deg.
- Hegn om drømmen i starten. Hvis for mange vet i planleggingsfasen, kan det påvirke i negativ retning.
- Ser du at du har en mulighet til å prøve? Bare gjør det!
- Sørg for å ha noen oppsparte midler som en buffer. Det kan ta litt tid før pengene begynner å komme inn.

det en gang fantes bilder av leilighetene. Det er mange som har hørt om oss.

ETTER DRØYE ÅRET som vinbønder, konstaterer det norske paret at drømmen er blitt som de har håpet på.

– Men det har vært enda mer arbeid i vinmarkene enn vi trodde, mener Morten.

– Det er noe annet enn jobbene i Norge??

– Ja! Men likevel har vi fått brukt alt vi også brukte i våre gamle jobber. Det er både fysisk arbeid, markedsføring, språk og økonomi. Og det er ikke bare en jobb, det er en livsstil. Hilde sier noen ganger til meg: Nei, nå må vi slutte å snakke jobb. Men hva skal jeg snakke om da? Jeg stortrives med at det er så alt-opplukkende.

Ennå har de noen tøffe år foran seg.

– Men vi må bare ta sjansen, for hva er egentlig det verste som kan skje? spør Hilde.

– Kanskje vil vi tape noen penger, men da er det bare å flytte hjem og begynne på nytt igjen med nye jobber.

Morten blir ivrig.

– Vi bare gleder oss til fortsettelsen! Der ..., peker han.

– skal det bli to nye feriebøliger. Og den gamle stallen skal bli til dobbeltrom med bad.

SNART DRAR de hjem på juleferie, men er på plass igjen i januar for å beskjære vinrankene sine. I mai eller juni neste år skal 2010-årgangen av Barbera-vinen, etter ti måneder på tank, tappes på flasker.

– Vi håper den skal bli like god, eller bedre enn 2009-vinen, sier Morten.

– Når dere ser hvor mye arbeid det har vært, hadde dere gjort dette igjen?

– Ja, ubetinget! Dette er så spennende!

sondag@dagbladet.no

Følelser avgjorde: Fra det øyeblikket Hilde Ljungstrøm og Morten Johansen så utsikten over vinmarken og landsbyen Calosso, bestemte de seg: Hit ville de flytte.